

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204092
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120204092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanej D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX U., o zaplatenie 3.111,57 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/61/2020-46 zo dňa 29.06.2020 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie voči vyhovujúcemu výroku rozsudku, t.j. výroku I.

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku II. a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 276,29 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy:

- 01,31 € od 21.11.2018 až do zaplatenia,
- 13,16 € od 21.12.2018 až do zaplatenia,
- 11,97 € od 21.01.2019 až do zaplatenia,
- 12,16 € od 21.02.2019 až do zaplatenia,
- 16,46 € od 21.03.2019 až do zaplatenia,
- 12,60 € od 21.04.2019 až do zaplatenia,
- 14,16 € od 21.05.2019 až do zaplatenia,
- 13,02 € od 21.06.2019 až do zaplatenia,
- 14,56 € od 21.07.2019 až do zaplatenia,
- 13,45 € od 21.08.2019 až do zaplatenia,
- 13,65 € od 21.09.2019 až do zaplatenia,
- 15,20 € od 21.10.2019 až do zaplatenia,
- 14,10 € od 21.11.2019 až do zaplatenia,
- 15,64 € od 21.12.2019 až do zaplatenia,
- 14,56 € od 21.01.2020 až do zaplatenia,
- 14,80 € od 21.02.2020 až do zaplatenia,
- 17,59 € od 21.03.2020 až do zaplatenia,
- 15,30 € od 21.04.2020 až do zaplatenia,
- 16,80 € od 21.05.2020 až do zaplatenia,
- 15,80 € od 21.06.2020 až do zaplatenia,

a to v mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do 25. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a to tak, že pri omeškaní čo len časti jednej splátky stáva sa splatným celé dlžné plnenie.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca, ktorým bola pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 3.111,57 eura s príslušenstvom. V žalobe bolo uvedené, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou uzatvorená bola dňa 22.12.2016 zmluva o pôžičke, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur, z ktorého do podania žaloby bola vrátená suma 243,83 eura. Keďže žalovaná svoj záväzok splácať úver neplnila riadne a včas, žalobca 18.07.2017 úver predčasne zosplatnil.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadрила. Na pojednávaní uviedla, že úver prestala splácať z dôvodu straty zamestnania, v súčasnosti je bez príjmu, nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi. Žije s manželom, ktorý zarobí cca 200,- eur mesačne a majú dve maloleté deti. Náklady na elektrinu a vodu sú vo výške 60,- eur.

Z vykonaného dokazovania súd zistil vznik záväzkového vzťahu, ktorý bol uvedený v žalobe, na základe ktorého žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver 3.000,- eur. V zmluve bola uvedená RPMN 19,90 %, splatnosť prvej splátky 20.01.2017, splatnosť ďalších splátok bola 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 20.12.2026, ročná úroková sadzba 19,9 %. Splátka bola dohodnutá vo výške 54,61 eura, počet splátok 120, priemerná RPMN bola 13,89 %, celkové náklady spotrebiteľa 3.553,20 eura a celková čiastka, ktorá mala byť na úver zaplatená bola 6.553,20 eura. Žalovaná bola predžalobnou upomienkou z 25.06.2017 vyzvaná k okamžitej úhrade omeškanej sumy 163,83 eura s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19.08.2017 bolo súdu predložené bez preukázania o jeho doručení žalovanej.

Súd prvej inštancie konštatoval, že 11.05.2020 vyzval žalobcu k zaslaní dokladov a výstupov z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovanej, žiadajúc taktiež o špecifikáciu uplatnenej pohľadávky na istinu, úroky a poplatky. Žalobca súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovanej nezaslal.

Posudzujúc zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k záveru o tom, že žalobca pri skúmaní bonity dlžníka nepostupoval spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti, žiadne doklady o skúmaní bonity žalovanej nepredložil, nezaujímali ho skutočné výdavky žalovanej a ich preukázanie, a to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru a nevykonal ani lustráciu v prístupných registroch. V zmluve sa síce uvádza, že žalovaná má príjem 480,- eur mesačne a výdavky sú 0,- eur, ale tieto údaje neboli doložené žiadnymi dokladmi. Poskytnutý úver tak súd prvej inštancie vyhodnotil ako úver bez úroku a bez poplatkov. Uzavrel, že k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo. Žalovanému teda zostalo zachované právo splácania úveru v splátkach, pričom splátka je tvorená iba časťou pôvodnej splátky pripadajúcej podľa amortizačnej tabuľky na istinu. Z poskytnutej istiny 3.000,- eur mala byť k 20.06.2020, čo bola posledná splátka pred dňom rozhodnutia prvoinštančného súdu. Podľa amortizačnej tabuľky má byť zaplatená istina 520,12 eura keďže žalovaná zaplatila 243,83 eura, dlžná istina predstavuje 276,29 eura, v prevyšujúcej časti istiny je žaloba predčasná, keďže jej splatnosť ešte nenastala. Súd uložil žalovanej zaplatiť z dlžných súm istiny úrok z omeškania ako uviedol vo výroku rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Splátky povolil na základe nepriaznivej finančnej situácie u žalovanej.

Pri právnom posúdení odkázal na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 a na ustanovenie § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, vychádzajúc z pomeru úspechu k neúspechu vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku, všetkým jeho výrokom, podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Žalobca uviedol, že sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu, najmä so záverom, že žalobca nepostupoval spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovanej. Totožnosť žalovanej a jej osobné údaje boli

vyžiadané a žalovaná ich riadne uviedla v žiadosti o pôžičku - údaje potvrdzuje aj k žiadosti priložená kópia občianskeho preukazu, kópia európskeho preukazu, zdravotného poistenia. Žalovaná podpisom zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Tiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzkov. Zároveň preukázala výšku mesačného príjmu aj mesačné výdavky. Priemerný čistý mesačný príjem žalovaná uviedla vo výške 480,- eur, finančné náklady 0,- eur, mesačné výdavky 0,- eur. Príjem žalovanej bol uvedený riadne a kladne bol overený na základe predloženej výplatnej pásky za mesiac október 2016, ktorý obsahuje čistú mzdu vo výške 472,37 eura. Súčasne boli právnym predchodcom žalobcu telefonicky overované informácie o príjme žalovanej u zamestnávateľa CI REGIO, s.r.o. Overenie príjmu v Sociálnej poisťovni nebolo možné, pretože v tom čase Sociálna poisťovňa príjem overovala výhradne pre bankové subjekty. Nebankovým subjektom overenie príjmu neumožňovala. Výdavky žalovanej boli overované dopytom do registra NRKI, ktorým boli zistené skutočné mesačné finančné náklady žalovanej vo výške 230,- eur, z toho celkové mesačné splátky 210,- eur a mesačná splátka kreditnej karty 20,- eur. Tiež bolo zistené z registra, že žalovaná svoje záväzky uhradza včas, životné minimum platné v čase posudzovania žiadosti vo výške 198,09 eura. Veriteľom tak bolo zistené, že žalovaná je schopná splácať žiadanú mesačnú splátku úveru vo výške 54,61 eura porovnaním preverených príjmov 472,37 eura a preverených výdavkov 321,16 eura. Žalobca k odvolaniu predložil ako dôkazy písomnosti, na ktoré v odvolaní poukazoval. Žalobca taktiež uviedol, že ak by sa súd nestotožnil s jeho názorom a úver považoval za bezúročný a bezpoplatkový, uviedol, že má nárok na vrátenie rozdielu medzi istinou poskytnutého úveru a sumou, ktorú žalovaná na úhradu úveru zaplatila, rozdiel predstavuje 2.756,17 eura. Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. V štádiu začatého odvolacieho konania bolo súdu oznámené postúpenie pohľadávky, ktorá bola predmetom konania z pôvodného žalobcu, ktorým bola Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., vrátane zmluvy o postúpení pohľadávky súdu bola taktiež predložená kópia podania, ktorým bolo postúpenie pohľadávky oznámené žalovanej.

5. Krajský súd v Prešove uznesením 23CoCsp/37/2020-93 zo 16.11.2020 pripustil, aby namiesto pôvodného žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať rozsudok z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 16.06.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu je potrebné vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku rozsudku odmietnuť a vo zvyšku k záveru o tom, že žiadny z ním vymedzených odvolacích dôvodov nebol relevantný.

7. Žalobca podal odvolanie výslovne voči všetkým výrokom prvoinštančného rozsudku.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Vyhovujúcim výrokom rozsudku, t.j. výrokom I. súd prvej inštancie nerozhodol v neprospech žalobcu, práve naopak, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 276,29 eura spolu s úrokmi z

omeškania vo výške a od času ako je vo výroku I. uvedené. Ak žalobca mal za to, že týmto konkrétnym výrokom bolo rozhodnuté v jeho neprospech, jeho tvrdenie bolo v rozpore s realitou. Preto odvolací súd podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie voči výroku I. odmietol.

9. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení o nesprávnom právnom posúdení sporu súdom prvej inštancie.

10. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy aj skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu, skutkovým stavom, tak ako bol zistený súdom prvej inštancie, z dôkazov vyplývajúcich z procesnej aktivity žalobcu, ako aj jeho právnym posúdením, má odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie za to, že žalobca súdu prvej inštancie nepreukázal splnenie predpokladov pre to, aby mohol od žalovanej žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, keďže nekonal s odbornou starostlivosťou a pre hrubé porušenie povinností pri posudzovaní schopnosti splácať úver sa úver, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 7 ods. 15 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

15. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Zákon č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorou sa v čl. 8 uložilo členským štátom zabezpečiť, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy.

Zmyslom právnej úpravy je predovšetkým ochrana spotrebiteľa, vychádzajúc z cieľov smernice sa touto úpravou ale sleduje aj širšia spoločenská ochrana.

Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy bonitu spotrebiteľa predstavuje pre spotrebiteľa aj určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby ho do určitej miery chránil pred neschopnosťou splácať. Primárnym chráneným záujmom je tu ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru, ktoré by viedlo k jeho insolvencii so všetkými negatívnymi následkami, a to ako ekonomickými v podobe straty majetku, tak spoločenskými v podobe spoločenskej stigmatizácie (Wachtlová, Slanina: Zákon o spotrebiteľskom úvere, Komentár, Praha, C.H.Beck, 2011, s. 99).

Sekundárne sa ochranou spotrebiteľa dosiahne aj ochrana veriteľa a docieli sa tým želaný stav zodpovedného úverovania.

18. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus et al z 18.12.2014 uviedol, vykladajúc čl. 8 Smernice 2008/48/ES okrem iného to, že poskytovateľ úveru musí v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam zvážiť, či sa jedná o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné pre posúdenie úveruschopnosti spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa čiastky úveru uvedenej v tejto zmluve. Toto posúdenie je možné vykonať pomocou dokladov o finančnej situácii spotrebiteľa, ale nie je možné vylúčiť, aby poskytovateľ úveru zohľadnil prípadne skôr získané znalosti o finančnej situácii záujemcu o úver. Avšak len ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa nemôžu byť samé o sebe kvalifikované ako dostatočné, pokiaľ nie sú podopreté žiadnymi dokladmi.

19. Zo spisu vyplýva, že súd prvej inštancie písomnosťou z 11.05.2020 vyzval žalobcu, ktorým v tom čase bola Všeobecná úverová banka, a.s., k predloženiu všetkých dokladov a výstupov z registrov, na základe ktorých bola skúmaná bonita žalovanej. Žiadal tiež špecifikovať pohľadávku v zmysle jej rozčlenenia na istinu, úroky a poplatky a taktiež žiadal preukázať doručenie mimoriadneho vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Písomnosť bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená 14.05.2020. Reakciou bolo predloženie amortizačnej tabuľky, k preukázaniu skúmania bonity žalovanej bolo uvedené, že občiansky preukaz žalovanej nebol odcudzený, klient spĺňal podmienky, prehlásil pravdivosť údajov, preukázal výšku mesačných príjmov a splátka mala byť primeranou. Z odpovede na výzvu súdu tak nevyplýva predloženie žiadnych dokladov žiadaných súdom prvej inštancie z výzvy z 11.05.2020.

20. Sporové konanie je ovládané princípom kontradiktórnosti, ktorý znamená, že strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky musí takúto skutočnosť tvrdiť a k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

Žalobca k požiadavke súdu vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej nepredložil žiaden dôkaz. Pri neunesení dôkazného bremena k tvrdeniu o posudzovaní úverovej schopnosti žalovanej ako spotrebiteľky splácať úver je možné konštatovať, že žalobca pri poskytovaní úveru nekonal s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ žalobca až v odvolacom konaní ako súčasť odvolania predložil doklady, ktoré mali nasvedčovať tomu, že veriteľ bonitu žalovanej overoval, je potrebné uviesť, že v zmysle § 366 Civilného sporového poriadku išlo o novoty v odvolacom konaní, o ktorých odvolateľ ani netvrdil, že by ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Za tejto situácie odvolací súd na tieto dôkazy prihliadať nemohol.

21. Odvolací súd s poukazom na dôvody uvedené v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozsudku v kontexte so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, z dôkazov, ktoré mu boli predložené do času, než bolo vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie o tom, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti, poskytol jej úver bez toho, aby riadne posúdil s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Postup žalobcu

preto v konkrétnych okolnostiach je možné hodnotiť podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa, s dôsledkami, ktoré z porušenia vyvodil súd prvej inštancie o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru a o nesplnení predpokladov pre oprávnenie veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Odvolačný súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. V odvolacom konaní žalobca úspešným nebol, naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej by mal byť v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolačný súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania, následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nie len nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolačný súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolačný súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.